

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร 2 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร จำแนกตามสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และระดับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 3 ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอนของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอน จำนวน 439 คน รวมทั้งหมด 460 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอน จำนวน 189 คน รวมทั้งหมด 210 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.95 แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง ประสบการณ์ และระดับการจัดการศึกษา ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านวัด และประเมินผล ด้านวัดและประเมินผล ด้านนิเทศภายใน และด้านส่งเสริมวิชาการ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าสภาพ ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาค้นคว้านำเสนอสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดเทศบาล จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 95.90 ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอน จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 89.10 มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 และจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 มีสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีสภาพการบริหารงานมากที่สุดคือ ด้านวัดและประเมินผล และปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ของแต่ละด้าน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1.1 ด้านหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร มีสภาพการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนจัดทำโครงร่างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษา และมีปัญหาการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ด้านบริหารหลักสูตร มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากโดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนจัดทำให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และการบริการห้องสมุดที่ทันสมัย และโรงเรียนจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ตามศักยภาพของคณาจารย์ผู้สอน ให้มีความเชี่ยวชาญชำนาญการ และประสบการณ์การสอน

1.3 ด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครู ผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านงานวิชาการ

1.4 ด้านวัดและประเมินผล มีสภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล และ

ประเมินผลของสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของสถานศึกษา และมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของสถานศึกษา

1.5 ด้านนิเทศภายใน มีสภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนจัดทำปฏิทินเพื่อการวางแผนการทำงานที่ชัดเจน และมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนดำเนินการให้มีการนิเทศภายในโรงเรียน

1.6 ด้านส่งเสริมวิชาการ มีสภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา และมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ โรงเรียนจัดประกวดผลงานทางวิชาการภายในสถานศึกษา

2. การเปรียบเทียบสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ปรากฏผลดังนี้

2.1 จำแนกตามสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดอยู่ในระดับที่สูงกว่าสังกัดเทศบาล ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามตำแหน่ง ปรากฏว่า สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน

2.3 จำแนกตามประสบการณ์ ปรากฏว่า สถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 6-9 ปี มีสภาพการบริหารงานวิชาการมากกว่าสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี และสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 6-9 ปีและประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป

2.4 จำแนกตามระดับการจัดการศึกษา ปรากฏว่า สถานศึกษาที่มีระดับการจัดการศึกษาประถมศึกษา มีสภาพการบริหารงานวิชาการมากกว่าสถานศึกษาที่มีระดับการจัด และสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าการจัดระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น

3. แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร

ในส่วนขอเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอน พบว่า ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นอื่นๆ ที่พบมากคือ ด้านหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร และด้านบริหารหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และน้อยที่สุดคือ ด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเนื่องมาจาก โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษา เป็นงานที่บ่งบอกถึงคุณภาพของสถานศึกษานั้นๆ โรงเรียนจึงต้องให้ความสำคัญในทุกด้าน ดังที่ **กมล ภูประเสริฐ** (2545, หน้า 5-6) ได้กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ **บันลือ พลพันธ์** (2550) ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ **กาญจณี โชติสุข** (2552) ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ถึงแม้ว่าสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ในภาพรวมระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากแล้วก็ตาม สถานศึกษาควรพัฒนาการบริหารงานวิชาการในด้านการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด เทคนิคทักษะทางวิชาการแก่นักเรียน และชุมชน เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน ปรากฏผลการค้นคว้าดังนี้

1. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร

จากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอน มีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่สถานศึกษามีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางกระทรวงศึกษาธิการ เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอน ได้เอาใจใส่ในเรื่องของหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็น การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ตามสาระแกนกลางกระทรวงศึกษาธิการ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำโครงร่างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การนิเทศ การใช้หลักสูตร การติดตามการใช้หลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตร และการปรับปรุงและพัฒนาการใช้หลักสูตรตามความเหมาะสม ซึ่ง **สังต์ อุทรานันท์** (2537, หน้า 70 – 76) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า เป็นกระบวนการหรือรายวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนเป็นกิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับนักเรียน สำหรับประเทศไทยได้เริ่มพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ โดยประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งใช้นานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ทันเหตุการณ์ จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรขึ้นใหม่ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ขึ้น ซึ่ง **วิชัย ดิสสระ** (2535) กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการของการตัดสินใจเลือกอย่างเป็นระบบ ที่จะหาทางเลือกสำหรับการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชัยรัตน์ ล้าฤทธิ** (2552) ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือข่ายนครเดชา และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือข่ายนครเดชา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ถึงแม้ว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ทางสถานศึกษาควรส่งเสริมการนิเทศการใช้หลักสูตร ติดตามการใช้

หลักสูตร รวมถึงการประเมินการใช้หลักสูตร เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการใช้หลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นด้วย

2. ด้านบริหารหลักสูตร

จากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา และครูผู้สอน มีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ข้อที่สถานศึกษามีสภาพการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ข้อที่สถานศึกษามีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และการบริการห้องสมุดที่ทันสมัย และ โรงเรียนจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ตามศักยภาพของคณาจารย์ผู้สอน ให้มีความเชี่ยวชาญชำนาญการ และประสบการณ์การสอน เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอนให้ความสำคัญในเรื่องของการบริหารหลักสูตร ได้แก่ จัดระบบการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมภายในและนอกสถานศึกษาเพื่อมุ่งตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่ผู้เรียน จัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ตามศักยภาพของคณาจารย์ผู้สอน ให้มีความเชี่ยวชาญชำนาญการ และประสบการณ์การสอน สามารถนำความรู้ที่ได้ในการฝึกอบรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ จัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและมีการบริการห้องสมุดที่ทันสมัย สะดวกต่อการใช้สอย การค้นคว้าหาความรู้ของนักเรียน ซึ่ง **รุจิร ภู่อาระ** (2545, หน้า 154-159) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดการหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพโดยวางแผนดำเนินการส่งเสริมทุกกลุ่มบุคคล ในด้านการบริหารงานวิชาการ ส่วน **สุริรัตน์ คำฝอย** (2549, หน้า 30) การดำเนินการบริหารหลักสูตรนั้น สถานศึกษามีการกำหนดแผนปฏิบัติการและมีการปฏิบัติตามที่ได้วางไว้ มีการกำหนดแนวทางการบริหารงานวิชาการ และการบริหารงานทั่วไป เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ มีการประเมินคุณภาพโดยองค์กรภายนอก และมีการรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิรุฬ เกิดภักดี** (2551) ได้ทำการศึกษา การศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางขุนเทียน พบว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตบางขุนเทียน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เช่นการปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร การสรุปผลการดำเนินงาน การดำเนินการบริหารหลักสูตรและการนิเทศกำกับติดตามและ ประเมินผล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 6 ถึงแม้ว่า สภาพการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ด้านบริหารหลักสูตร มี ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ถ้าสถานศึกษาที่มีการบริหาร หลักสูตรที่ดี จัดระบบการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน จะช่วยพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ ยิ่งขึ้น

3. ด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

จากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการ กองการศึกษา และครูผู้สอน มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ข้อที่สถานศึกษามี สภาพการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงาน วิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ข้อที่สถานศึกษามีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครู ผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านงานวิชาการ เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน จะประสบความสำเร็จบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้นเพียงใด อาจมีปัจจัยที่ช่วยต่อการรับรู้ของผู้เรียน ได้แก่ สื่อการสอน วิธีการสอน ซึ่งเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนสามารถเกิดการรับรู้ได้ดีขึ้น เข้าใจบทเรียนได้ ง่ายขึ้น ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทั้ง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ได้ให้ความสำคัญกับ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการ ศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ จัดการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครู ผลิตสื่อ พัฒนาสื่อและนวัตกรรม ช่วยในด้านการเรียนการ สอนเพื่อพัฒนาด้านงานวิชาการอีกทางหนึ่ง จัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการ สอนเพื่อพัฒนาด้านงานวิชาการ เพิ่มศักยภาพผู้เรียนด้านเทคโนโลยี และมีการประเมินผลการ พัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่ง ชูศักดิ์ ขำพิมพ์ (2540, หน้า 13) ได้ กล่าวไว้ว่า สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เป็นกระบวนการหรือวิธีการรูปแบบที่แปลกไปจากเดิม โดยอาจได้มาจากการคิดค้นขึ้น หรือการปรับปรุงเสริมแต่งสิ่งเก่า และสิ่งเหล่านี้ได้จากการทดลอง

และพัฒนาจนเป็นที่น่าเชื่อถือได้ โดย **กระทรวงศึกษาธิการ** (2546, หน้า 36) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีไว้ว่า เป็นการศึกษา วิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี ในการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการจัดหาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กาญจณี โชติกุล** (2552) ได้ทำการศึกษา สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง โดยภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 7 ถึงแม้ว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครู ผลิตสื่อ พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านงานวิชาการ อาจใช้วิธีการประกวดสื่อการเรียนการสอนระหว่างช่วงชั้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูผลิตสื่อมากขึ้น ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้สื่อของครูผู้สอน เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น มีประสิทธิภาพหรือไม่ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงในการพัฒนาสื่อครั้งต่อไป ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดียิ่งขึ้น

4. ด้านการวัดและประเมินผล

จากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา และครูผู้สอน มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ข้อที่สถานศึกษามีสภาพการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของสถานศึกษา ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ข้อที่สถานศึกษามีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของสถานศึกษา เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก สถานศึกษาได้ให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัด และประเมินผล ได้แก่ การกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของสถานศึกษา การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของสถานศึกษา การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติและผลงานของนักเรียน การวิเคราะห์ปัญหาจากการวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา กำหนดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากสถานศึกษาอื่น ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด และการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาวางแผนปรับปรุงการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษา ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษา และเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่ง **วิชัย ดิสสระ** (2535, หน้า 116) กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการ หรือวิธีที่ยึดจุดหมายของหลักสูตรเป็นประการสำคัญ การวัดผลและประเมินผลนี้สามารถดำเนินการได้ 3 ลักษณะ คือ ก่อนการดำเนินการ ขณะการดำเนินการ และหลังการดำเนินการ ส่วน **กระทรวงศึกษาธิการ** (2546, หน้า 35) ได้เสนอแนวทางการปฏิบัติวัดผลและประเมินผล พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **บันลือ พลพันธ์** (2550) ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ และด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4 และข้อที่ 8 ถึงแม้ว่าสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ด้านการวัดและประเมินผล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สถานศึกษาควรกำหนดระเบียบแนวทางการปฏิบัติในการวัดผลที่ชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐาน

สภาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษา เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาวิชาการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

5. ด้านนิเทศภายใน

จากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา และครูผู้สอน มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ข้อที่สถานศึกษามีสภาพการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ จัดทำปฏิทินเพื่อการวางแผนการทำงานที่ชัดเจน ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ข้อที่สถานศึกษามีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนดำเนินการให้มีการนิเทศภายในโรงเรียน เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศภายใน กับการพัฒนาการบริหารงานวิชาในสถานศึกษา ได้แก่ จัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียน จัดทำปฏิทินเพื่อการวางแผนการทำงานที่ชัดเจน ส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศไปจัดการเรียนการสอน ซึ่งการนิเทศสามารถช่วยเหลือครูในการสะท้อนจุดเด่น และจุดที่ยังมีปัญหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูได้อย่างแท้จริง ซึ่ง **ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์** (2541, หน้า3) กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการจัดการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา และ **ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ** (2543, หน้า 2) กล่าวไว้ว่าการนิเทศ คือ กระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำ ส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ โดยยึดหลักสำคัญ ได้แก่ การนิเทศเป็นงานในความรับผิดชอบของผู้บริหารการศึกษา ประกอบด้วย 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายบริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เป็นการทำงานร่วมกันมุ่งพัฒนาเพื่อนร่วมงาน เกิดจากความจำเป็นในการแก้ปัญหาในการทำงาน ซึ่ง **กมล ภูประเสริฐ** (2544, หน้า 9-13) กล่าวไว้ว่า การบริหารการนิเทศภายใน สถานศึกษา ผู้บริหารต้องเข้าใจการนิเทศภายในตามหลักการนิเทศ มีการกำหนดระยะเวลาในการนิเทศ จัดให้มีการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ และร่วมกันแก้ไขปัญหาโดยถือเป็นปัญหาของสถานศึกษา ถึงแม้ว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ด้านนิเทศภายใน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศไปจัดการเรียนการสอน เช่นการร่วมกัน

ปรึกษาในเรื่องการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา เมื่อได้ข้อสรุปในการแก้ปัญหาดังกล่าว ควรนำไปปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

6. ด้านส่งเสริมวิชาการ

จากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา และครูผู้สอน มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ข้อที่สถานศึกษามีสภาพการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ข้อที่สถานศึกษามีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ โรงเรียนจัดประกวดผลงานทางวิชาการภายในสถานศึกษา เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การส่งเสริมวิชาการเป็นงานส่งเสริมการเรียนการสอน โดยการจัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด เทคนิคทักษะทางวิชาการแก่นักเรียน และชุมชน การตระหนักถึงความร่วมมือกับชุมชนนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชนนั้น ก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา การจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนนอกเวลาเรียน สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชน มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม การจัดประกวดผลงานทางวิชาการภายในสถานศึกษา ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว และชุมชน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **คำเบ็ง รหัสิตา (2550)** ได้ทำการศึกษา สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาภายในศูนย์เครือข่ายโรงเรียนจวนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ภายในศูนย์เครือข่ายโรงเรียนจวนศึกษาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา อันดับสุดท้ายคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ถึงแม้ว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ด้านส่งเสริมวิชาการ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สถานศึกษาควรจัดให้มีการประกวดผลงานทางวิชาการของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กัน เป็น

การเปิดโลกทัศน์ของนักเรียน ให้มีความกล้าแสดงออก ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว และชุมชน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และเป็นการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา และครูผู้สอน ทั้ง 6 ด้าน มีระดับสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก และมีระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- 1.1 ควรให้ผู้บริหารและคณะครูผู้สอนเห็นความสำคัญกับการแข่งขันทางวิชาการ
- 1.2 ควรจัดทำแผนพัฒนา/โครงการ เน้นด้านงานวิชาการเป็นหลัก
- 1.3 ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์ สื่อต่างๆ ให้แก่นักเรียน
- 1.4 ควรมีการประเมินผลการนิเทศ ติดตามการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง
- 1.5 ควรนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร ทั้ง 6 ด้าน มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

- 2.1 ควรศึกษาปัญหาในการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร
- 2.2 ควรศึกษาความแตกต่างในการพัฒนางานวิชาการระหว่างสถานศึกษาในเขตพื้นที่กับสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร
- 2.3 ควรศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร